

בתולה זקנה מתושבות המלון, שבתה מוכנתה-המין (דבורה קר) היתה מאוהבת בניבן, יוצאת למלחמת תנופה לגינוי ונידוי הנזבל, נוחלת מפלה ניצחת כאשר מתברר כי גם בריטים שמרניים ופוריסטיים הם אנשיים בתוכי תוכם, מוכנים לסלוח לאיש. דבורה קר עצמה מצליחה להיחלץ מתסביכה המנינים, להתיצב מול ניבן.

ניבן, שזכה באוסקר על משחקו בתפקיד זה, וקר, ועוד חצי תריסר שחקני משנה מצויינים, הופכים את המערכון למלאכת-מדת שבת של משחק, המצטיין בעיצוב הדמויות. **השוואה מקרינה**. המערכון השני הי נגול במקביל, מבוצע בהרבה פחות כשרון, והוא גם כנאלי וחזיר בהשוואה לראשון. ריטה הייורט, יפהפיה בתהליך ההתבלות, מגיעה למלון כדי לחזר אחרי בעלה לשעבר (ברט לאנקסטר). פוליטיקאי שניסה לרצחה באחת ההזדמנויות. לאנקסטר, שהבטיח בין נתיים נשואים למנהלת המלון, (ואנדי הילר, זכתה באוסקר כשחקנית-המשנה) מתלבט בין תשוקתו והשכלה-הישר שלו, וכנע לבסוף לתשוקה. גם לאנקסטר, הדואג לדחוק את עצמו לכל סרט שהוא מפיץ, וגם היורט, אינם אלא צל של שחקנים.

כל השואה רעיונית בין שני המערכונים, פרי עטו של טראנס רטינגן, היא מקרית.

האמת על החיים

פלאי היקום (מגדלו, תל-אביב; יפאן) הוא הסרט התעודתי היפאני הראשון באורך מלא. הוא צולם במשך שלוש שנים במרומי האלפים היפאנים, שם עקבו צוותים צלמים אחרי חילופי הנופים, וההתרחשויות המאל-פות בקרב החיה והדגה במשך עונות השנה. זהו נסיון לתאר את קיום השלמות וההתאמה שבטבע, להראות כיצד חוק הקיום הוא הכוח המניע לכל הדרמות המרתקות בין כל יצירי הטבע. יצורני הסרט לא ניסו לביים או ליפות את המראות שצילמו, הציגו את החיים שנגלו לעיניהם על אכ-זריותם וכעורם. קרבות מבעיתים בין נשר לנחש, בין דובים לדגים, התמודדותה של

סרטים

סופיה בשחור

השחלב השחור (אופיר, תל-אביב; ארצות-הברית) מציג בפני צופה הקולנוע דמות קולנועית חדשה — סופיה לורן, לא, אין זו אותה סופיה שחשפה את הזה בסרטים איטלקיים מדרגה שלישית, או זו שניענעה את אבריה המגודלים לרוחב מסכים סינמסקופיים בעשרות מלודרמות, קומדיות וטרגדיות איטלקיות ואמריקאיות.

סופיה החדשה לבושה שחורים מכף רגל ועד ראש. לגופה אין כמעט עוד תפקיד על הבד. אפילו תוי פניה האירוטיים כאילו שונן, הפכו בין לילה למכשירי הבעה עצוי-מים, המסוגלים להביע גם רסיסי רגשות. אולם עיקר כוחה של סופיה החדשה הן העיניים. באיפור מחושב ומודגש, במשחק אישונים, ריסיים, גבות ודמעות, מצליחה סופיה לחדור עמוק עמוק אל ליבו של הצופה. פרס פסטיבל הצניעה בו זכתה עבור הופעתה זו בסרט זה, הצדיק את עצמו. אולם השחלב השחור אינו מסתפק בגילוי אחד. הוא מציג גם את אנתוני קהין, מגדולי שחקני הקולנוע כיום, בדמות חדשה. קהין הנוקשה, גס-הרוח, חסר-הרגשות, מופיע בסרט זה כיצור נלכב, סמל התום והיושר, כנות הלב והרגש האנושי הטהור. קהין מצליח לעצב את דמותו החדשה באותו כשרון בו עיצב את דמויותיו הנוקשות. בחיובו ובצחוקו הוא שולח כמו בקרני רנטגן את האושר אל ליבות הצופים. כזוג, מהוים קהין ולורן את אחד הצמדים הקולי-נועיים המושלמים ביותר.

מלודרמה גלותית. אחרי שני גיי לויים כאלה אין עלילת השחלב השחור חשובה במיוחד. היא שייכת לסוג המלודרמות שמפיקה הגולה האיטלקית בארצות-הברית, המשלכות את צורת הביטוי האי-טלקית הרגשנית, עם סיפורי החיים הפשוטיים של האורח הקטן.

סופיה היא אלמנתו של גאונסטר שנהרג, שבנה נשלח למחנה עבריינים צעירים. כאשר

**חיסור
ובניק
הדואר**

ריבית
הוגנת

בטחון
מלא
לכספך

פקדונך
תמיד
לרשותך

למעלה מ-200 בתי דואר לרשותך

...דבר זה מתרחש אחת לשבועיים בהגרלת מפעל הפיס

מעולם לא קרה כדבר הזה בעוד ש...

שחקנים היוזרטי ולאנקסטר ב"שולחנות נפרדים" מעשה מגונה בקולנוע

דובה המחפשת מזון לגוריה נגד מפלי ה- שלג והקרח, יוצרים בסרט את המתח הי-דרוש לשם קישור בין תמונות נוף והחיי חיי חיות מרהיבות.

תדריך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

- **החוק** (הוד, תל-אביב) — משחק סאדיסטי בעיירה איטלקית מנסה להסביר את מהות החיים, בחלוקת האנושות לשול-טים ונשלטים. פייר בראסר, גינה לולוברי-גינה, איב מונטאן, מרטלו מסטרויאני.
- **זה הרוד שלי** (תל-אביב, תל-אביב)
- סאטירה בסגנון הישן על העולם החדש, רעיונות וביצוע — ז'אק טאטי.
- **הלינה שיוזר לעי** (אורה, חיפה)
- ליל טבעתה של טיטאניק בסרט דוקומנ-טארי למחצה.
- **האחים קרמזוב** (מירון, חיפה)
- מלודרמה טובה מבוססת על עיבוד רעי-יונות של דוסטויבסקי. לי. גי. קוב, מריה של ויול ברינר.
- **שתי פנים לראי** (תל-אור, ירו-שלים) — מישל מורגאן מחליפה את פניה ואת גורלה, בסרט של אנדרי קיאט.

אנתוני קהין השכן, מחזר אחריה, מציע לה נשואים העשויים להחזיר את בנה לקרבתה, היא מחזירה לו אהבה. "בואי נלך לקול-נוע", מציע לה קהין באחד הקטעים. "אבל אני באבל", סוענת לורן. "אז נלך לסרט עצוב", משיב קהין באחד מחיוביו הגורמים לצהלה כללית באולם.

המכשול לאור ניצב בדמות בתו של אלמן קהין, שירשה מאמה כמה תכונות שגוען, והמתנגדת לנשואי אביה. ההפי אנד הצפוי אינו מאחר לבוא. משחקו הגאוני של הצמד הופך גם מלודרמה מעין זו לחתייה.

שני עולמות במקביל

שולחנות נפרדים (אוריון, תל-אביב; ארצות-הברית) מורכב משני מערכונים נפי-רים, על שני עולמות נפרדים, המתרחשים במקביל בבית מלון גידח בבורגמות, כרי-טניה, מקום משכן לפנסיונרים, בתולות זקנות, מורים עייפים וזוגות מאוהבים. אחד מאלה הוא רבי-סרן פולוק (דוד ניבן), איש צבא לשעבר, המתפאר בעבר הקרבי שלו, מופיע כאביר עשוי ללא חת, נוקשה ובריטי מאוד. עד שיום אחד מתברר כי הרביסרן אינו אלא סגן עלוב מחיל ההסי-פקה, שנידון על מעשים מגונים שביצע בקולנוע כחצי תריסר נשים.

ויטה שתית, טוב עשית! היתה סימתם של רבים מבין 12 אלף צועדי הצעדה, שהושקו בחניונים כמרקי ויטה הטעימים, שהרח את צמאונם והטיפו להם און בצעדה.